

180 ómeni. La acéstă încăierare puçinú lipsi sã se prindã viú și curagiosulú A. Mihaloglu.

In urma acestei lupte, I. Solomon, trecu la Sibiu în Transilvania, lãsându pe ostașii sãi sub comanda sus-numitulú Mihaloglu; iér acesta, retragându-se cu toți ostașii sãi de la Rómnicú în susú, aștepta cu nerãbdare, în cursú de șepte ñille, sosirea lui Ipsilante din România-Mare. In celle de pe urmã, disperându-se, trecu și elú în Austria; șefii ceí-alți și ostașii lorú se respândirã, apucându fie-care unde putu, spre a'și scãpa viața.

Turcii, în numérú de vre-uã 2600, întorcându-se spre Méðã-ñi, se întãrirã prin mónãstirile de pe acolo, Șerbãneștii, Stãnceștii, Strêjeshii și Mamulú, în depãrtare ca la uã jumétate orã una de alta, spre a închide drumulú cu desãvêșire.

Pe când se petrecú acestea, sossi, la 4 Iunie, în Rómniculú-Vãlcei, și Ipsilante cu óstea sa în numérú de vre-uã 4000 ostași, și informându-se despre celle petrecute la Zavideni, cu câte-va ñille mai 'nainte, precum și de întãrirea Turcilorú în susú numitele mónãstiri, se grãbi a face recunósceri împreunã cu cei mai experimentați din cãpitanií sãi, prin pozițiunile de pe 'nprejurú. Și allegându, ca mai nimeritã, partea cea de á'incóce de Drãgãșeni, ordonã lui G. Olimbie și lui V. Caravia sã ocupe pozițiunile celle mai înaintate, și cei din miðlocú sã ocupe pozițiuni la pólele munțilorú și pe podiscele riulețelor secate de pe drumú. Iér nenorocitulú corpú